

altid var Kulos, at der var Lækage ved to Køjer, at en Køje altid var fugtig, at Skibets Bunkeluger var i Uorden, at der kun blev skalket med en laset Presenning paa hver Luge, at der manglede to Skalkejern og Kiler, at der ikke var opslaaet noget Kostreglement eller Reglement for Lukafer og Redningsbaade. Han slutter med følgende Bemærkninger, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse: „Vi har fuldendt en Rejse fra Danmark til England og tilbage igen med en helt ny Besætning med Undtagelse af Skibets Fører og Hovmester. Endnu har vi ikke haft Baadeftersyn, ej heller Baadmanøvre. Dette synes vi er nødvendigt, da Skibet en Gang paa Rejsen samlede saa meget Vand paa Fyrpladsen, at Jernpladerne paa Fyrdørken flød ud af deres Leje og ind under hinanden, Fyrbøderne gik i Vand til langt op paa Benene og af den Grund ikke kunde holde tilstrækkelig Damp, saaledes at Dæksbesætningen maatte arbejde med paa Fyrpladsen. Maskinpumperne kunde ikke lænse Skibet, fordi Bruserne var forstoppet og ikke kunde renses paa Grund af det meget Vand. Der blev da givet Ordre til at forsøge at lænse med Dækspumperne, af hvilke der findes 2. Disse Pumper viste sig imidlertid at være ubrugelige.“ Paa samme Skib befandt sig en Ungmand, som to Dage efter, at Rejsen var paa-begyndt, fik Bylder paa Hænderne. Han henvendte sig til en af Skibets Officerer og beklagede sig, men fik den Besked, at de forsvandt nok igen. Imidlertid bredte de sig paa begge Hænder og Haandled, han gik atter til Kaptajnen og beklagede sig, men fik det Svar: Vask dine Hænder, du kan faa lidt Borvand. Da han omsider havde brugt alle sine Lommetørklæder til Forbinding, bad han om Gazebind, men der blev svaret: Vi har ikke Tid nu, og da han anden Gang henvendte sig om Gazebind, blev der svaret: Skipperen sidder paa Medicinkassen, du maa vente. Der skete intet som helst for at hjælpe den syge Ungmand, før Skibet løb paa Grund oppe i Limfjorden, saa erklærede han sig syg og gik til Køjs i sin vaade Køje. Han bad om en Læge, men der kom ingen Læge om Bord. Han bad saa den eneste om Bord værende Matros tage sig af hans Sag. Denne henvendte sig til Kaptajnen og forestillede ham, at det var nødvendigt, at der blev hentet Læge til den syge Ungmand. Kaptajnen svarede, at han kunde passe sig selv, han kunde gaa i Land, han kunde blive afmønstret straks,

hvilket ogsaa skete, men Dagen efter kom der alligevel en Læge til den syge.

Dette er nogle Eksempler paa, hvorledes et Skib er udrustet, naar det gaar til Søs, og hvilken Behandling Mandskabet er udsat for, naar det har Officerer, som mener at have andre Interesser end Interesse i at skabe gode Forhold for det Mandskab, som de paa en Maade i ikke ringe Grad staar til Ansvar for. Der verserer for Sørretten i Svendborg i disse Dage en Sag om en Ungmand, som har været ude med en 4-mastet Skonnert. Denne unge Mand rømte sammen med en anden i en fransk Havn, men indfangedes af Politiet og blev ført om Bord i Skibet igen. Han rømte, fordi de hver Dag fik raadent Kød. Han rømte senere igen og sammen med ham den Kammerat, med hvem han første Gang havde forsøgt at rømme. De rømte i England, og lidt efter lidt rømte hele Skibets øvrige Besætning med Undtagelse af Styrmanden. Ikke alene var det Kød, der var med her hjemme fra, raadent, men det, de fik om Bord til Erstatning for det raadne Kød, lugtede allerede, da det kom om Bord. Rigtigheden af disse Oplysninger er i Sørretten bevidnet af Styrmanden. Endvidere oplyses det, at naar de fik Byg-suppe, var der Orm i Suppen, og naar de fik Pandekager, laa Ormene stegte oven paa Pandekagerne, og de maatte pille Ormene af, inden de kunde gaa i Gang med at spise Pandekagerne. (Afbrydelse af *Sporon-Fiedler*) Det ærede Medlem mener, at det dog var bedre, at Ormene var stegt, end om de havde været levende. (*Sporon-Fiedler*: Nej, det var bedre, at de laa ovenpaa, end om de havde ligget nedeunder). Ja, det ærede Medlem kan jo ud-tale sig om dette Spørgsmaal, naar han senere faar Ordet. Man skulde mene, at dette, at Kosten om Bord var af en saadan Beskaffenhed, maatte være tilstrækkelig Grund til at forlade Skibet, men overfor Sørretten i Svendborg har de to Sørrets-medlemmer, der var til Stede som Repræsentanter for Rederiets Interesser, bestemt krævet, at den paagældende Ungmand skulde lide sin Straf. Dommeren derimod mente, at man først skulde forhøre Rederen, om han ikke under disse Forhold vilde frafalde Strafansvar, men denne har paa en Henvendelse svaret, at han under ingen Omstændigheder kunde tænke sig at frafalde Strafansvar, den vedkommende skulde straffes, og han faar altsaa rimeligvis 14 Dages Fængsel, fordi han ikke vilde spise den omtalte Kost.